

שיירי נשרי: "חודש לפני שנפטרה, היא סחבה אותי לאזורי תעשייה לבחור תווית למוצרים"

בחודש הקרוב נוכל למצוא על המדפים שלושה תכשירי יופי טבעיים, שהשם דרורה חבקין חתום עליהם. בתה, שירי נשרי, מקדישה עכשיו את כל מירצה בהקמת פס ייצור למוצרים בהשראתה של האם, שנפטרה לפני שהספיקה להשלים את מפעל חייה

יש לך חלום

■ ענת מירן

תצלום: עמואל אילן

בבית אבן קטן ונוזרי בראש פינה, ממשיכה שירי נשרי את מפעל חייה של אמה, הזמרת דרורה חבקין. באפריל '95 נפטרה חבקין מדום לב ורק עכשיו מתחילה בתה לצאת מההלם ומהאבל, ולפרוץ קרימה כשהדלק המניע אותה הוא להנציח את השם דרורה חבקין. וכך, כשהיא בחודש השמיני להריונה, הקימה נשרי, 32, פס ייצור של מוצרי טבע, שאמא שלה כל כך טיפחה בחוות התבלינים הצמודה לביתה. בחודש הקרוב יעלו שלושה מוצרים, הכוללים קרם פנים, חלב פנים וקרם גוף, על מדפי חנויות טבע והסופרפארם ברחבי הארץ. נשרי מרגישה שבעיסוק הזה היא נוגעת בצוואה לא כתובה שהשאירה חבקין.

חבקין, שדבק בה התואר 'זמרת שירי רחוב' עברה בשנת '84 להתגורר בראש פינה, וכגיל 50 החלה פרק חדש בחייה, וחיה במערה במעלה הישוב. השינוי מילא את חייה שמחה, אך רק לתקופה קצרה. בדיוק שנה לאחר המעבר גילתה חבקין כי חלתה בסרטן השד. עם טיפולים כימותרפיים קשים וממושכים והרבה כח רצון הצליח להדביר את המחלה, והשקיעה את כל כובלה בגינת תבלינים רחבת ידיים, שהיתה צמודה לבית האבן שרכשה במהלך השנים. היא

גדלה שם צמחי מרפא ותבלינים, לצד עצים נדירים כמו עץ קארי שהובא לחצר מהורו. הגינה נראית היום כמו גן עדן קסום ונשרי, שנטשה את תל-אביב עם בנה בן

הארבע וחברה לחיים, מטפחת בשקידה את המקום. בחודשים האחרונים לחייה של חבקין, הועלה הרעיון לנסות לקבל רשיון ממושרד הנריאות לשיווק המוצרים, שאחד מהם, קרם הפנים, נולד לגמרי במקרה. חבקין ערכבה בטעות גרניום עם לבנדר, הקציפה במטבח כאילו היא מכינה עוגה, וגילתה ששני הצמחים הללו, שלא הולכים בדרך כלל ביחד, יצרו קרם. היא ושירי מרחו אותו על פניהן, ראו כי טוב ואז עלה הרעיון להפוך אותו למוצר ברישיון. האם ובתה הספיקו להתרוצץ במפעלים ולבחור צנצנות לצורך הפרק השיווקי החדש בחייהן. "חודש לפני שנפטרה, היא סחבה אותי לאזורי תעשייה לבחור תווית למוצרים.

הלכנו עם הבן שלי והיא כל הזמן אמרה, הנה זה היורש שלי. אחר כך חשבתי שבעצם היא נתנה לי אות, בלי ששתינו ידענו שהיא הולכת ונפרדת מהחיים. היה לי נורא קשה שהיא נעלמה, ככה פתאום, הכל נעצר והיא עלתה כמו ברכב אש. ביום שנפטרה היינו אצלה, אריאל אזי ואני, והיו המון אורחים והיא כל הזמן היתה בעניין של לארח ובערב, כשהגענו לתל אביב חפס אותנו הטלפון עם הבשורה הנוראה.

"זה היה סודיאליטי, לא יכולתי לעכל. הרי היא נרפאה מהסרטן. אני חושבת שהיא פשוט לא נתנה לעצמה לנח, רצתה להספיק הרבה, לא לפספס, לאכול מהחיים בביסים גדולים, וזה היה בעוכריה. היא השאירה גינה שכל צמח בו נשתל וטופח באהבה ענקית. לפעמים אני אומרת לעצמי שהגינה והבית הם בעצם לא שלי. אני רק שומרת עליהם למענה.

"חצי שנה אחרי שהיא נפטרה הסתובבתי כמו פסיכית. אנשים התקשרו וסיפרו שחלמו על אמא,

**"אני לא חולמת על אימפריה,
לא רוצה להיות פנינה רוזנבלום.
אני רוצה לטפח לי בשקט
כמה אלפי בקבוקים של תערובת
גרניום ולבנדר, שיעשו טוב לאנשים
ושככה יזכרו את אמא שלי"**

אמרתי לעצמי, שאם אמא שלי היתה כאן היא היתה מכסחת לשוניניסטים האלה את הצורה. הרי אני יומתי את הרחבת העסק, ואני מתעסקת בכל הקטע הזה של המוצרים, ובכל זאת אלי לא מתיחסים. אני מודה שהייתי חוזרת הביתה ובוכה. בסוף ירדנו מכל ענין המשקיעים והשקעתי את עצמי בפרויקט.

„בשקלטתי שממשיכים להתייחס אלי כמו לזבל החלטתי לשים לזה סוף. אני נכנסת כמו בולדוזר לכל מקום, מדברת בשפת הגברים ולא נותנת להם להרגיש חוקים עלי. אני לא רוצה להיות גבר, אני לא פמיניסטית שונאת גברים, אבל אני רוצה להצליח כמוהם. אני רואה את הסרטים האמריקאים עם נשות העסקים בחליפות, אני לא רוצה להיות כזאת, אני לא חולמת על אימפריה, לא רוצה להיות פנינה רוונבלום. אני רוצה לטפח לי בשקט כמה אלפי בקבוקים של תערובת גרניום ולבנדר שיעשו טוב לאנשים ושככה יזכרו את אמא שלי וזה זה“.

את השקפת עולמה פיתחה נשרי תוך התבוננות בחייה הסוערים של אמא. חבקין היתה נשואה שש שנים

שאמרה להם בחלום למסור לי מסרים. חמותי ראתה אותה בחלום לבושה בנגד כחול לבן, והיא ביקשה להגיד לי שאשמור על הבית ושלא אדאג לה כי היא נמצאת במקום מאוד טוב. בתקופת האבל, דברים כאלה מאוד משפיעים ומצאתי את עצמי גם חולמת עליה. פעם היא אמרה לי בחלום לערכב את השום עם האדום, לכתוש ואז תבוא הברכה. קמתי ורשמתי את החלום ולא הבנתי כלום. שכרתי את הראש מה זה האדום, עד שהגעתי למסקנה שהיא התכוונה לצי'לי. ובדיוק אז חשבתי איך אפשר לעודד את מכירת הספר שלה 'על תבלינים וצמחי מרפא' (הוצ' משרד הכטחון). בעקבות החלום הזה, ארוזי 30 ק"ג צ'ילי בתבילות - קיבלתי הרעלת צ'ילי, שזה בחילות והקאות ועור שורף - וצרפתי לספר שקיות של מלח וצ'ילי. לא להאמין, אבל המכירות קפצו“.

נשרי, שלמדה בבית צבי משחק, ואריאל אחיה, שלמד ביולוגיה ומתעסק בצילום, הם תל אביביים ציניים ונטולי מיסטיקה, אבל שירי, יותר מאריאל, נתפסה איכשהו לענין החלומות ולקח לה זמן להשתחרר

דרורה חבקין ז'ל. „אמא הופיעה אצלי בחלומות“, אומרת הבת

„היה בינינו קשר
נורא חזק וקשה
לי להאמין שככה,
בבת אחת,
הוא נעלם.
אם יש
איזו שהיא
אפשרות לתקשר
מהמקום שבו
היא נמצאת,
אני בטוחה
שהיא תעשה
את זה. היא
תמיד אמרה
שאנחנו מחוברים
אליה בחבל הטבור“

לדב נשרי, אביה של שירי, איש צבא קבע שנפטר כשהיתה ילדה. אחר כך ניהלה האם רומן סוער עם הזמר דני ליטני. „אנחנו גדלנו עם דני. אמא הכירה אותו כשהיא היתה זמרת מפורסמת והוא היה ממש בתחילת הדרך, והיתה ביניהם אהבה גדולה. אני זוכרת אותו מאוד ביישן, הם כתבו יחד שירים והיא לא התביישה להופיע, אבל לו היה פחד קהל. אני חושבת שבסוף הם נפרדו בגלל קנאה. הוא התחיל להצליח ואמא לא ידעה להתמודד עם זה. למרות זאת כל השנים הם נשארו בסוג של קשר. אמא שלי היתה אדם שחי בהילוך חמישי. אני בת 32 ולא היה בקצב שהיא חיה בו כשהיתה בת 60. היא היתה טיפוס ספירי, יכלה לסחוב ארגונים, לנסוע ברחבי הארץ וגם להשקות שלוש שעות את הגינה ולדבר ולשיר לצמחים שלה. אני פחות משקיענית. אני רוצה לחיות באיזון, לא רוצה לשלם מחירים“.

בסוף השיחה, אחרי שעברנו על כל התרכובות והתערובות שעל המרפם בחוות התבלינים, ולמדתי את סודות האכיניצאה והפרופוליס, שמני העסוי ומה טוב לוורידים, טחורים וכינים - אמרה שירי שלאמא שלה היו אצבעות ירוקות ושבעצם היא נולדה להיות גננית. „אבל אני מקווה שאם היא מסתכלת מלמעלה, ורואה אותי, אני עושה לה נחת גם עם האצבעות שיש לי“.

מהשפעתם. „חודשים ארוכים הרגשתי שאמא נוכחת בבית. האמת שכל הדברים שלה כאן, כמעט לא שיניתי שום דבר, גם לא את התמונות והפתקים שהצמידה למקרר. אני ממשיכה לעבוד במעבדה הקטנה שלה, עם הבקבוקונים שאספה. נמטבח נמצאות צנצנות עם צמחי הנענע, עלי הקארי, העוזרר, ההדס ושאר הדברים שאספה. היה בינינו קשר נורא חזק וקשה לי להאמין שככה, בבת אחת, הוא נעלם. אם יש איזו שהיא אפשרות לתקשר מהמקום שבו היא נמצאת, אני בטוחה שהיא תעשה את זה. היא תמיד אמרה שאנחנו מחוברים אליה בחבל הטבור ולכל מקום שהיא נוסעת אנחנו איתה. אני לא הולכת לסיאנסים כי אני אנטי, אבל אני חושבת שהיא מצאה את הקשר אלי דרך החלומות. בקיץ שעבר החלטתי שרדי עם זה, נכנסתי חזק לעבודה, וכל הדברים הללו נעלמו“.

נשרי החליטה להכנס לעסקים ולהרחיב את פס הייצור, שכלל כמות קטנה של מוצרים לחנות בראש פינה. היא יצרה קשר עם מפעל באשרוד, שמייצד עבורה את המוצרים מצמחים שלה ובהוראותיה, על פי התערובות שיצרה דרורה חבקין והם גם ישאו את שמה. נשרי לומדת על גופה מה זה אומר להכנס לעולם העסקים. „אריאל ואני באנו לפגישה עם משקיעים. רק איתו דיברו, אני כאילו לא הייתי קיימת. כל הזמן